

Pravda

sv. Maximilián Kolbe

15. januára 2023 ✝ Cirkev

Hoci nie všetci milujú pravdu, iba ona môže byť základom trvalého šťastia. Pravda je jedna. Je to známa vec, no napriek tomu sa v praktickom živote neraz správame tak, akoby aj „nie“ aj „áno“ v tej istej veci mohlo byť pravdou. Nie je napríklad problém na sebe samom zakúsiť, že občas konáme v súlade s vierou v Božiu Prozreteľnosť nad nami, inokedy sa však príliš trápime, akoby táto Božia Prozreteľnosť nebola. Avšak Božia Prozreteľnosť buď je, alebo nie je. Podobne je pravdou, drahý čitateľ, že ja tieto slová teraz píšem a Ty ich čítaš. Takže nemôže byť pravdou protirečivá veta, tzn. že ja som toto nenapísal, alebo že Ty si to nečítal. Lebo „áno“ i „nie“ v tej istej veci nemôže byť pravdou. Pravda je buď „áno“ alebo „nie“. Lebo pravda je iba jedna.

Pietro Da Cortona, *Triumf Božej Prozreteľnosti* (1633-39)

zdroj: flickr.com / Hervé Simon

Pravda je mocná. Keby chcel niekto poprieť skutočnosť a povedal by, že som to ani ja nepísal a ani Ty si to nečítal, tak pravda sa nezmení, ale popierajúci sa potkne, pomýli sa. A hoci by takýchto popierajúcich bolo viac, sila pravdy tým nijako neutrpí ujmu. Ak by aj všetci ľudia po celom svete tvrdili, vydávali tlačou, natáčali vo filmoch a prisahali, a to aj po celé stáročia, že ja som tieto riadky nepísal a Ty si ich nečítal, tak ani toto všetko spolu nedokáže odraziť ani zrnko zo žuly pravdy, že ja som to písal a Ty si to čítal. A dokonca ani Pán Boh žiadnym zázrakom nezmaže pravdu a zmazať ju ani nemôže, lebo práve On je Podstatnou Pravdou.

A aká je to moc pravdy! Moc naozaj nekonečná, Božia.

Taktiež v náboženstve. Nie je tomu inak v náboženských pravdách. Na svete stretávame rozličné vierovyznania a všeobecne rozšírený názor, že každé náboženstvo je dobré. Ale s týmto názorom nemožno súhlasiť. Je pravdou, že mnohí z tých, ktorí nevyznávajú žiadne náboženstvo alebo sú vyznávačmi toho či onoho náboženstva, môžu byť pred Bohom úplne bez viny, lebo sú presvedčení, že kráčajú správnou cestou, no v samotnej podstate aj v náboženských otázkach môže byť pravda iba jedna a tí, čo majú iné presvedčenie, ako je tomu v skutočnosti, sa mýlia. Iba ten, kto usudzuje podľa pravdy, má pravdivú vieru.

Tak teda ak je pravdou, že Boh jestvuje, v omyle zotrávajú bezbožníci, ktorí tvrdia, že Ho niet. Ak by však v skutočnosti nebol, mýlili by sa všetci tí, čo vyznávajú akékoľvek náboženstvo. Ďalej, ak je pravdou, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, je tiež pravdou to, čo učil a to, že bol vteleným Bohom. Ak by teda nevstal z mŕtvych, všetky kresťanské vierovyznania by nemali dôvod jestvovať.

A napokon, ak sa Ježiš skutočne obrátil na Petra so slovami: „*Ty si skala a na tejto skale postavím svoju Cirkev*“ (Mt 16,18) a dal tak znak, podľa ktorého by mohol každý rozpoznať Jeho Cirkev medzi stovkami rozličných kresťanských cirkví, tak iba tí, čo sa nachádzajú vo všeobecnej, katolíckej Cirkvi, kráčajú po pravdivej ceste a majú záruku, že ak budú verne kráčať k Bohu podľa učenia Cirkvi, dosiahnu večné šťastie, ba dokonca i časný pokoj a uspokojenie.

Podobne je tomu aj v iných náboženských otázkach, napríklad: ak je pravda, že sa Nepoškvrnená skutočne zjavila Bernadete v Lurdoch, je teda isté, že Ona žije a miluje ľudí ako pravá Matka. Ak ale toto zjavenie nebolo, tak by sme sa nemohli o Nepoškvrnenej dozvedieť z tohto prameňa, ale vychádzali by sme z mnohých iných prameňov.

Žiadnu pravdu teda nemôže nik zmeniť, ale môže iba pravdu hľadať, nájsť a prijať a jej svoj život prispôbiť, ísť cestou pravdy vo všetkých veciach a najmä v tých, ktoré sa týkajú definitívneho cieľa života, vzťahu k Bohu, čiže v náboženských otázkach.

Niet pod slnkom človeka, ktorý by nehladal šťastie; pri každom našom snažení nás sprevádza šťastie v tej či onej forme ako cieľ, ku ktorému prirodzene smerujeme. No šťastie, ktoré nie je postavené na pravde, nemôže byť, ako koniec koncov samotná lož, trvalé. Jedine pravda môže byť a je nezlomným základom šťastia tak jednotlivých ľudí, ako aj celého ľudstva.

Sv. Maximilián M. Kolbe

Text vyšiel ako článok pod názvom „Prawda“ v poslednom čísle časopisu Rycerz Niepokalanej, ktoré redigoval sv. Maximilián, na prelome decembra 1940 a januára 1941. Krátko na to, vo februári 1941 bol zatknutý gestapom a o niekoľko mesiacov neskôr zomrel v koncentračnom tábore Auschwitz. Bolo to na dlhé roky aj posledné číslo toho časopisu, ktorý Nemci zakázali.

Obálka časopisu *Rycerz Niepokalanej* z dec. 1940/jan.1941

zdroj: archív Niepokalanowa

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/pravda/>